

“Να τα περιμένεις όλα, να μπορείς να υπομένεις ότι έρχεται”

/ Γνώμες



Είναι πολύ σημαντικό στην ζωή μας να τα βλέπουμε όλα κατά Θεό. Όχι μόνο τα ευχάριστα, τα καλά, τα δοξασμένα και κολακευτικά. Αλλά κι όλα εκείνα που ενδεχομένως μας πικραίνουν ή μας πληγώνουν γεμίζοντας ερωτηματικά την ψυχή μας. Εκεί στα δύσκολα είναι που φανερώνεται η ουσιαστική σχέση με τον Χριστό. Στα δύσκολα κρίνονται οι μεγάλες αγάπες. Οι δοκιμασίες είναι το χνώτο του Θεού στην ζωή μας, που προσπαθεί να ζεστάνει την καρδιά μας, ώστε να υπάρξει ικανή στην υποδοχή της χάριτος. Γιατί όταν εσύ σιωπάς και υπομένεις μιλάει ο Θεός.

Η ασθένεια, η θλίψη, ο πόνος, τα δάκρυα, ίσως μια προσβολή, μια κατηγορία ή συκοφαντία, όλα είναι επισκέψεις της Χάριτος. Δηλαδή είναι ο Θεός που ενεργεί και επιτρέπει περιστατικά μέσα στην ζωή μας με σκοπό να μας μεγαλώσει και ωριμάσει πνευματικά. Θέλει να μας μάθει τους τρόπους και τους δρόμους που συναντιόμαστε μαζί Του, και για να γίνει αυτό, πρέπει να σπάσει ο εγωισμός μας. Δεν είναι τόσο εύκολο, σαφέστατα και είναι δύσκολο να διακρίνουμε πίσω απο την πληγή την αγάπη του Θεού, όμως είναι αλήθεια. Ο Θεός δεν προκαλεί τον πόνο, όμως τον μεταμορφώνει σε ευκαιρία. Όπως πήρε το θάνατο του Χριστού και τον

έκανε Πάσχα.

Γι αυτό μετά το πρώτο σοκ που επιφέρει μια σκληρή δοκιμασία ή ακόμη και τον εφνιδιασμό που αισθανόμαστε, ας προχωράμε στην αποδοχή του γεγονότος ως επίσκεψη του Θεού. Έλεγε ο Γέροντας Αιμιλιανός, Θά ξρθη βροχή, λαίλαπα, χαλάζι, κεραυνός; «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον».

Ἐπειδὴ αὐτὰ κοστίζουν στὴν σαρκικότητά μας, γι' αὐτὸ ἐμεῖς τὰ βλέπομε ὡς ἀπρόοπτα.

Γιὰ νὰ μὴν ταρασσεσαι λοιπὸν κάθε φορᾶ καὶ στεναχωριέσαι, γιὰ νὰ μὴν ἀγωνιᾷς καὶ προβληματίζεσαι, νὰ τὰ περιμένης ὅλα, νὰ μπορῇς νὰ ὑπομένης ὅτι ἔρχεται.

Πάντα νὰ λές, καλῶς ἦλθες ἀρρώστια, καλῶς ἦλθες ἀποτυχία, καλῶς ἦλθες μαρτύριο.

Αὐτὸ φέρνει τὴν πραότητα, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχη καμία πνευματικὴ ζωή.””

π.Χαράλαμπος (Λίβυος) Παπαδόπουλος